

Een fijne en dankbare herinnering aan

Johan Spijker

weduwnaar van Cenza Franceschina

Hij werd geboren te Losser op 5 januari 1920. In het Oldenzaalse ziekenhuis overleed hij op 12 november 1993. Na de Uitvaartmis in de Mariakerk hebben we zijn lichaam bij moeder te ruste gelegd op de algemene begraafplaats te Oldenzaal op 16 november.

Juist toen het leven op de Molenkamp, waar hij bijzonder genoot van de sfeer en verzorgd werd door mensen, die veel meer doen dan hun professionele zorg, een positieve wending leek te nemen, heeft onze vader en opa zijn leven aan de Gever ervan terug moeten geven.

Hij deed dat zonder een spoor van angst, omringd door de mensen, die van hem hielden, in de rotsvaste overtuiging dat hij overging naar een beter leven.

Wat een mens voor je betekent, ervaar je pas, wanneer hij van je is heengegaan. Vader was een goede man, die wist wat werken was en graag klaar stond om te helpen. Hij liet ons ondervinden wat het zeggen wil bij iemand te zijn, die het talent had om het ons gegeven leven te ontdoen van overbodige franje en opsmuk. Hij leerde ons de betrekkelijkheid van de dingen zien.

Bescheiden en sober levend, gaf vader liever dan dat hij ontving.

Sinds het overlijden van moeder scheen zijn levensvreugde gebroken. Wij kunnen slechts vermoeden, wat het hem gekost moet hebben dit te dragen, zoals hij het deed. De laatste jaren liet zijn gezondheid veel te wensen over. Hij probeerde alles zoveel mogelijk alleen te verwerken, maar was ook blij, dat het gezelschap en de liefdevolle verzorging van zijn vriendin Sientje Spit-Beerlage het voor hem dragelijker maakten.

Daarbij vond hij veel steun in zijn diep geloof, in een hartelijke band met Maria en met de Mariaparochie.

Lieve vader en opa, we danken u voor uw inspirerend voorbeeld. We geloven, dat u nu gelukkig bent bij God en ons de kracht zult geven in uw geest verder te leven.

Voor uw belangstelling en medeleven danken we u oprecht.

Kinderen en kleinkinderen